(המשך מעמוד 25)

בפגישות בין צבי פאר לשניים סוכם כי דרום־אפריקה „נגמרה": הידיעה על חבורת הנוכלים שהוציאה במירמה 2 מיל־יון ראנד (35 מיליון לירות) היכתה גלים במקום, והיה קשה לפעול באמצעות המ־חאות בנקאיות פיקטיוויות. ההחלטה ל־הפסיק לפעול שם גמלה בליבם לאחר כי־שלון המיבצעים שתוכננו עם סוחר אבני־חן דוויד ניידיש, מראשי הבורסה לאבני־חן בתל־אביב.

מי הלשין?

ל ניידיש היה משרד בקומה השביעית במרכז המיסחרי קארלטון שביוהנס־בורג. שותפו היה יהודי בשם יהושע פיין, שאינו מדבר עברית. השניים — רחמים אהרוני וטוביה אושרי — יצרו מגע עם ניידיש, שהירבה לבקר בישראל ורכש בה דירה. הם הציעו לו שיעזור בהוצאת הראנדים שהרוויחו בדרום־אפריקה. ניידיש הסכים, ואז הציעו לו עיסקה נוספת. ה־שניים מימנו רכישה של יהלומים שהושגו בשוד מבויים בדרום־אפריקה. האלמנה ש־„גשדדה" היתה שותפה לפשע. הסחורה נשלחה אל ניידיש באמצעות אדם בשם סם ארנס, וניידיש היה אמור להביא את הסחורה לאירופה ולמכרה שם.

ניידיש מסר על העיסקה למישטרה, ש־תפסה את ארנס. אך ניידיש עצמו קיבל

שיטר חג'ג'
מעצר חפוז

30% משווי היהלומים. השניים שלחו עורך־דין ישראלי לחקור בפרשה והוא קבע כי ניידיש הלשין. השניים קנסו את ניידיש ב־50 אלף דולר, כהחזר ההוצאות שנגרמו להם. כתוצאה מכך בוטלו התוכניות להיע־זר בניידיש, כדי להעביר כספים באמצעות חשבונות הבנקים שלו בשווייץ.

בפגישות בין השניים לפאר סוכם על עיסקה אחרת, שבוצעה בהצלחה רבה ב־חודשים אלה. עיסקה זו מהווה דוגמה ל־פעילותם החדשה של השניים, המתנהלת כולה מחוץ לישראל ומבוססת על עיסקות בנקאיות. בעיסקה שותף גרמני בשם הנס, שלו קשרים טובים עם דרזדנר בנק בדיסל־דורף וכן עם ד"ר ולרשטיין, מנהל בנק אנגלו קונטיננטל אקסצ'יינג' מנסאו, שלו סניף בפרנקפורט.

הנס הפקיד שטרי חסרי־ערך באנגלו קונטיננטל לאחר שהוציא נגדם כתב־ערבות לדרזדנר בנק. כנגד הערבות מימן דרזדנר בנק רכישת 240 קילו זהב במילאנו, באמצעות בנק מקומי. לפי ההסכם על דרזדנר בנק לקבל את הזהב או את הכסף אחרי חצי שנה. אם לא יקבלם, יפנה ל־ממש את הערבות. אולם הערבות נוסחה כך, שיקשה לחייב את אנגלו קונטיננטל לשלם. וגם אם יחוייב בכך, הרי סעיפי הערבות מאפשרים לו לסרב לשלם במיקרה של הונאה. הרי השטרות שהופקדו אצלו הם חסרי־ערך. בנק אנגלו קונטיננטל קיבל עשרה אחוזים משווי העיסקה. חלקם של השניים אחרי כל ההוצאות היה 600 אלף דולר. תפקידם היה מימון העיסקה ש־אורגנה בעיקר על־ידי צבי פאר. בעוד שלושה חודשים תתפוצץ העיסקה, כאשר יגיע מועד פירעון התשלום תמורת הזהב.

עיסקת הזהב הזו לא היתה העיסקה הראשונה של השניים. קדמה לה עיס־קה אחרת, שבה הם ניסו לפעול בישראל בשיטות פרימיטיביות. לפני שלוש שנים לכדו אנשי היחידה המרכזית ליד ביתו של רחמים אהרוני מכונית לארק שהיתה שיי־כת למרדכי גולדשטיין, בעל איטליז ביפו. במכונית נתפסו צבי פאר וחזקיהו („מיקי") הראל, ועמם 10 קילו זהב מזוייף וניירות־ערך ישנים של קאזינו צרפתי. בידי ה־בלשים היו צילומים המעידים כי הזהב הוכנס לביתו של רחמים אהרוני. כאשר הוצא נערכה התפיסה. המשפט מתנהל ב־עצלתיים עד היום. המשלוח שנתפס היה חלק ממאה קילו זהב מזוייף, שהוטבע ב־

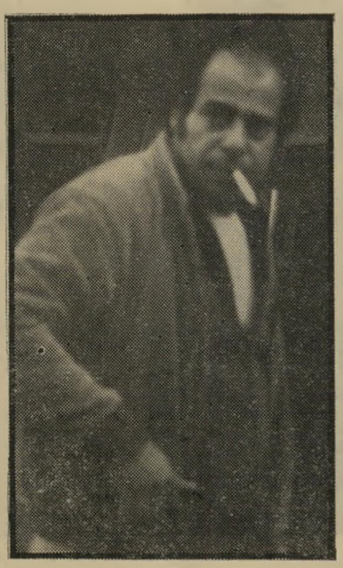

עצור רצבי
מלך החמוצים

מתכנן פאר
שודדים עם מיקלעים

מארסיי (לא בידי ליאני) והובא ארצה למכירה כזהב אמיתי.

ההשערה היא כי הניירות לצורך העיס־קה הזאת הוכנו על־ידי אלברט ליאני, לאחר שהשניים ביקרו אותו לפני כחודש־שיים. ביקורו הנוכחי בישראל קשור, כ־נראה, בביקור של אדם אחר, הלמוט הילסנר מן הבנק ג'נראל אוף דה מידל איסט, שלו סניפים בניירות ובלונדון. הילסנר מייצג את הבנק בגרמניה, והוא קשור עם בנקאי בשם רונאר, שהוא מומחה בינלאומי לבנקים ולערבויות.

ביקורים אלה קשורים בעיסקה חדשה שהיתה אמורה להתבצע בעתיד הקרוב, ב־אמצעות צבי פאר, בהיקף של 4.5 מיליון דולר. אנשים נוספים שהיו קשורים ב־תיכנון עיסקה זו עמדו להגיע ארצה בעוד שבוע. אולם אין ספק כי עתה תתבטל העיסקה, אחרי מעצרם של רחמים אהרוני וחבריו, שבוצע על־ידי מחוז תל־אביב מוקדם מדי, והכשיל ניסיון של המטה־הארצי לתפוס את החבורה כולה על־חם.

נראה כי בעיסקה החדשה קשור ישר־אלי נוסף, יעקוב ברומבוט, שנתפס לפני כשבועיים עם דויד שמרלינג ועם צעירה זרה בחשד הנוגע לעיסקי הרואין, ויושב בלונדון בכלא במשך תישעה חוד־שים על הברחות חשיש.

ברומבוט מתגורר דרך־קבע באירופה, ונחשב רכז רשת של אספקת חשיש מ־פאקיסטן ותאילנד. בשנים האחרונות החל עובד בפיננסים. ברומבוט וצבי פאר רכשו יחד חברה שעמדה לפני פשיטת־רגל בשם פאנטקס שהיתה רשומה בוואדוז ובלוכ־סמבורג. באמצעות מיסמכיה של חברה זו הם ביצעו הונאות רבות בעיסקי ייבוא ו־ייצוא.

פצצה חסרת־הסבר

ב שנת 1975, כאשר עסקו אהרוני ו־אושרי בייבוא זהב מזוייף לישראל, הם עסקו גם ביהלומים (רחמים אהרוני היה בעל מלטשת יהלומים שנים רבות). כיום יש להם חנות תכשיטים גדולה באמסטרדם, ליד מישרדי ק.ל.מ בלאדסהפליין. בשנת 1975 קנו השניים חבילת יהלומים מלוט־שים באמריקה ב־310 אלף דולר, באמצעות בנק פישר באנטוורפן. הסחורה הגיעה ל־אהמרובנק בברארדה, ולפי הנוהל היה צריך למסור את הכסף עם מתן אישור על מסירת היהלומים. השניים דאגו להחליף את ה־יהלומים במזוייפים, ולא שילמו תמורת ה־יהלומים שלקחו.

זהו רק חלק משורה ארוכה של עסקות של השניים, שהעפילו לצמרת הכלכלית ב־ארץ. הונם מוערך כיום ביותר מ־40 מיל־

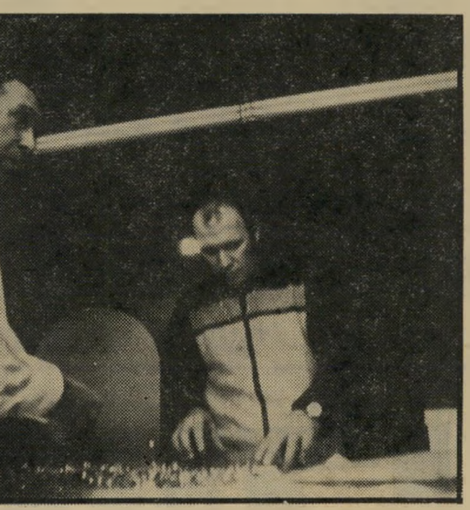

תכשיטן מסיקה (מימין) ופקיד בית־המישפט
עיקול ומעצר

יון דולר, שמרביתו מחוץ לישראל. עיסקי־הם החוקיים נעשים בעיקר באמצעות פרסט נשיונאל בנק בציריך וצ'יס מנהטן בניו־יורק. בעיסקיהם החוקיים מטפל עתה עורך־הדין אליהו קידר, שיצא מן הארץ ויושב בניו־יורק, שנפגש השבוע עם אושרי שם.

אושרי שהה כמה שבועות בבראזיל, שם עומדים השניים להיכנס לעיסקי יהלומים ואבני־חן. חלק ניכר מעיסקיהם בחוץ־לארץ הוא חוקי. למשל, הם ניהלו לפני שנתיים משא־ומתן עם מישפחת פארקר האמריקאית, בעלת רשת מלונות קונקורד, על רכישת מלון בסן־מארטין שליד מיאמי, שכלל 120 חדרים וקאזינו. השניים הסכימו לשלם תמורתו כמיליון דולר. אולם ביקור במקום, יחד עם חברים מלונאים ישראליים הביא לביטול תוכנית הרכישה.

פעילותם הנמרצת של רחמים אהרוני וטוביה אושרי ידועה היטב לשילטונות ישראל, הניצבים מולה חסרי־אונים, שכן מזה שנים נמנעים השניים מכל פעילות בלתי־חוקית בארץ. על רקע זה נפלה ה־ידיעה על מעצרם של רחמים אהרוני ו־חבריו כפצצה חסרת־הסבר.

חבלה בחקירה

כ אשר עצרו בלשי היחידה המרכזית את ארמנדו מסיקה, המנהל את חנות־התכשיטים של יהושע מיזרחי (תכשיטי שרי) ברחוב דיזנגוף (ראה עמוד 27), הם עשו זאת מתוך שיגרה. מסיקה הוא אחיה של וגדה מיזרחי, אשתו של יהושע. אחיו, הרצל מסיקה, הוא מראשי חבורת בתי־יפו לשעבר, שהפילה את חיתיה על דרום־העיר, בהנהגת נסים לביא ונלו חרשקו. המעצר של מסיקה בא אחרי שהובהר ל־מישטרה שהיא פעלה בחופזה ובשגגה, ושחיבלה באפשרות לשים יד על רחמים אהרוני וטוביה אושרי.

כאשר עצרו אנשיו של זכריה בנאי וארמנד לוי, בחמש לפנות בוקר, את רח־מים אהרוני, כרמי רצבי, מלך החמוצים בכרם, עמירם צברי, נהגו של רחמים, יהושע ונדה מיזרחי ואת ברכה שוורץ, פעלו ביגלל הפירסומים בעיתונות על מע־שי חבורת־הכרם בדרום־אפריקה. המידע שהגיע למישטרה, שלפיו קיבל מיזרחי מיהלומן צרפתי בשם קאמיש המחאות מזוייפות על 270 אלף דולר תמורת יהלו־מים, גרם להם לחשוב כי מדובר כאן במיבצע נוסח „העוקץ הדרום־אפריקאי". (פורסם על־ידי העולם הזה 2107) אולם ברור כי לא ייתכן שמיזרחי רומה על־ידי רחמים אהרוני וטוביה אושרי ואנשיהם, שסיפקו בעבר המחאות כאלה לעיסקות אחרות של החבורה.

מיזרחי מצוי בקשיים כספיים, ורחמים וטוביה עשו הכל כדי להצילו, ואין לה־עלות על הדעת כי ירמו אותו. ברור כי מיזרחי, ובעקיפין גם השניים, נפלו קורבן לרמאות מן הסוג שהם עשו כלפי אחרים.

מדוע פעלה המישטרה באיטימות, וחיב־לה בכך בחקירה של המטה הארצי, שעק־בה אחרי כל פרטי העיסקה המתבצעת עכשיו? האם ייתכן כי עשתה כך כדי להכשיל בכוונה את חקירת המטה הארצי?

מי שמצוי בעיסקי השניים יודע כי אינם רוצים לעשות כל פעולה בישי־ראל. הם מקפידים לעבוד רק בארצות אירופה, ומעדיפים מדינות שאין הסכם הסגרה בינן לבין ישראל. הם נכנסו עכ־שיו לעסקים כשרים בניו־יורק, ועורך־דינם, אליהו קידר, עמל עתה להשלים רכישה גדולה ביותר.

רק חמש שנים עברו מאז נסעו רחמים אהרוני וטוביה אושרי, ועימם שני מיליון דולר במזומן, לניו־יורק. שם נפגשו עם חבורה בראשות דסאס פישר ממישיגאן, מראשי העולם התחתון שם. חבורת פישר היתה צריכה להביא שמונה מיליון דולר, ושתי החבורות היו צריכות לרכוש יהלו־מים שדודים בהשקעה של 10 מיליון דולר.

אולם פישר תיכנן לשדוד את הכסף מחבורת־הכרם. כאשר נודע להם הדבר, לקחו עימם מישראל כמה אנשי־אקדח, בראשות חרושקה, והפגישה התנהלה עם אקדחים ביד. כשנוכח פישר כי ניסיונו נכשל, בוטלה העיסקה.

כיום פועלים השניים באמצעות עורכי־דין, ולא באמצעות אקדחים. כמו שאמר דון קורליאונה, הסנדק הידוע, לעלם ש־אימץ, ואשר רצה כי ילמד מישפטים ויהיה עורך־דין, בעוד שהוא רצה להיות גנגסטר כמו אחיו: „בני, עורך־דין אחד גונב בתיקו השחור יותר ממאה שודדים עם מיקלעים."

חבורת־הכרם הגיעה לשיא כוחה, תו־דות להשקעות נבונות של ריווחי־פשע בעסקים כשרים והונאות בנקאיות גדולות. אולם אין הם הנציגים היחידים של ישר־אל שעשו חייל בעולם ההונאה.

יגאל לביב ■

על מעשיהם של נוכלים גדולים אחרים בקנה־מידה בינלאומי — בשבוע הבא.